

Z dnešního evangelia

K Ježíšovi přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‘Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.’ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‘Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!’ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem příběhu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‘Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.’ Ale otec nařídil služebníkům: ‘Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!’ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‘Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.’ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‘Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!’ Otec mu odpověděl: ‘Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.’“ (Lk 1-3.11-32)

K zamyšlení

Podobenství o milosrdném otci, které představilo evangelium, otevírá zcela nový rozměr Velikonoc. Setkání otce s marnotratným synem znamená strhující zážitek milosrdenství, který se promění v uzdravení srdce. Teprve v této chvíli lze mluvit o skutečném obrácení. Starší syn, který by na první pohled měl být vzorným prototypem syna, je ve skutečnosti plný hořkosti a rozhodně mu schází stejná láska, jakou otec má k oběma svým dětem. Je schopen zranit svého otce lživými slovy („Mně jsi nikdy nedal ani kůzle...“), takže se před ním musí otec obhajovat (otec mu dal celý svůj majetek!). Ale ani v této chvíli otec nepřestal svého syna milovat. Ale starší syn lásku neopětuje. Nikoli proto, že by se s otcem nesetkal, ale protože jeho srdce je příliš úzké, sevřené a neochotné milovat. I tento druhý syn potřebuje obrácení, ačkoli se to na první pohled nezdálo. Srovnáme-li toto podobenství s naším životem, komu se více podobáme? Boží mocí a Otcovou láskou se dá mnohé změnit (vira.cz)

Modlitba

Pomáhej mi, Pane, abych měla milosrdný pohled a nikdy v sobě neživila podezření a posuzování na základě vnějšího zdání, ale abych dokázala rozpoznat v duši svého bližního to krásné a abych mu byla ku pomoci..., aby můj sluch byl milosrdný, abych se sklonila k potřebám svého bližního a moje uši aby nebyly lhostejné k bolestem a vzdechům mého bližního, aby můj jazyk byl milosrdný a nehovořil nikdy o bližním špatně, ale abych pro každého měla slova útěchy a odpuštění..., aby moje ruce byly milosrdné a plné dobrých skutků..., moje nohy aby byly milosrdné a vždy běžely na pomoc bližnímu, a já abych překonávala svou netečnost a únavu..., aby moje srdce bylo milosrdné a mělo účast na všech utrpeních bližního. (modlitba sv. Faustiny Kowalské)

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Na tíži hříchu odpovídá Bůh plností odpuštění. (papež František)
- Boží milosrdenství je zvláštní síla lásky, která je větší než hřích a naše nevěrnost. (sv. Jan Pavel II)
- Tím, jak církevní rok v trvalé obnově zpřítomňuje a představuje Kristův život, stává se největším uměleckým dílem lidstva; Bůh se k tomuto dílu přiznal a rok za rokem je lidem zaručuje, dopřává jim zakoušet je v neustálé novém světle, tak jako by se s ním setkali docela poprvé. (Jochen Klepper)

VÁCLAV

 č. 10. (2016)

6.3.2016

4. neděle postní
(Laetare)

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 8.3. Mše nebude , ale bude se modlit modlitební skupina
	St – v 16.30 hod.
	Čt – v 7.30 hod.
	Pá – v 16.30 hod.
	Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN	So – v 10.00 hod.

Pátek – v 16.30 křížovou cestu povede jáhen, po ní bude následovat bohoslužba slova se svatým přijímáním.

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 15.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 6.3.2016 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.** za † doktorku Veselkovou
a † manžela
St 9.3.2016 – za † rodiče
Ne .13.3.2016 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.** za † Blanku Krasnickou

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

186. Co je to liturgický rok (církvní rok)?

Liturgický neboli církvvní rok je prožíváním jednotlivých tajemství Ježíšova života v průběhu roku – počínaje jeho vtělením až po jeho druhý příchod ve slávě. Liturgický rok začíná adventem, tedy časem očekávání Pána, který se dovršuje vánočními svátky. Poté spěje ještě k většímu vrcholu – k oslavě Ježíšova spásného utrpení, smrti a zmrtvýchvstání o Velikonocích. Velikonoční dobu uzavírá slavnost Letnic, seslání Ducha svatého církvi. V průběhu liturgického roku církve slaví svátky Panny Marie a svatých, v nichž si připomíná milost, která vedla tyto lidi ke spáse.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

7. 3. – nez. pam. sv. Perpetuy a Felicity, mučednic

Jedná se o dvě vdané ženy z městečka Thuburbo Minus v blízkosti Kartága, což je na území dnešního Tuniska v severní Africe. Dvaadvacetiletá Vivia Perpetua pocházela ze vznešené rodiny v Kartagu. Porodila první dítě, které ve vězení kojila. S ní sdílela osud křesťanské vyznavačky za císaře Septima Severa i otrokyně Felicity v osmém měsíci těhotenství. Obě byly čekatelkami na křest a s nimi byli uvězněni další tři katechumeni. Revokát, který prý byl manželem Felicity, Saturnin, Sekundin a k nim se dobrovolně přidal Satyr. Všichni byli později společně a krutě popraveni v cirku.

Perpetua dělala ve vězení zápisky o tom, co prožívaly. Uváděla v nich: "Když jsme byly ve vyšetřování, pokoušel se mne otec od víry odvrátit. Řekla jsem mu: »Otče, vidíš zde ten džbán? Nelze jej nazvat něčím jiným než co vyjadřuje, čím je. A já se také nemohu jinak vyjádřit, než že jsem křesťanka.« Otec se rozzlobil a uhodil mne. Za několik dní jsme ve vězení byly pokřtěny. Brzy na to jsme byly obě uvrženy do podzemního vězení. Byl to hrozný den. Nepředstavitelné teplo sálalo z toho množství lidí. Vojáci si k nám moc

dovolovali.

Později nám diakoni Perpetius a Pomponius úplatkem dopomohli k tomu, že jsme na několik hodin mohly být v lepším koutku našeho vězení, kam nás zavedli. Kojila jsem své dítě, které bylo od hladu velmi slabé. Obrátila jsem se na matku a bratra a jim jsem své dítě odkázala. Také jsem prosadila, že pár dnů jsem mohla mít dítě ještě u sebe v žaláři. Později jsme byly u výslechu u státního navládního Hilarianuse a jeho rozsudek zněl: "šelmám". Chtěla jsem mít ještě do té doby dítě u sebe, ale otec to nedovolil..."

Když nadešel den popravy, muži byli nejprve do krve zbiti koženými řemeny. Na Perpetuu a Felicitu vhodili síť a potom vypustili divokou krávu se špičatými rohy, která je zraněné vláčela po cirku. Pak byl Satyr předhozen leopardovi a zůstal polomrtvý v kaluži krve, po něm byli šelmami ztýráni ostatní tři muži a nakonec všichni ve středu arény usmrceni. Gladiátor jim mečem prořízl hrdlo. Kristu odevzdali svůj život a on byl jejich silou v nejtěžších okamžicích.

Původní místo hrobu těchto mučedníků není známé, ale ve IV. století byly jejich ostatky uloženy do nové baziliky, která byla v pozdějších stoletích zničena. V roce 1907 se však na místě basiliky našly zachovalé hrobní nápisy Perpetuy, Felicity a dalších mučedníků. Obě dvě ženy jsou také připomínány v 1. liturgickém kánonu při mši svaté.

8. března - nez. pam. sv. **Jana z Boha**, řeholníka

9. března - nez. pam. sv. **Františky Římské**, řeholnice

10. března - nez. pam. sv. **Jana Oglivě**, kněze a mučedníka

13. března - 5. neděle postní - výroční den zvolení papeže Františka

Půst dnes

(Anselm Grün)

„Kde se dnes lidé postí? Sotva tam, kde bychom to nejvíce čekali – v kláštorech. Člověk se tam dozví mnoho důvodů, proč není dnes možné postit tak, jak se postil třeba sv. František nebo jak půst chápal ve své Řeholi svatý Benedikt. Dnes musíme podávat větší pracovní výkony, nejsme už tak zdraví a mimoto je všechno tolik časově podmíněno.“

Naproti tomu má zkušenost s postem mnoha mladých lidí, křesťanů i nekřesťanů. Postí se z mnoha motivů, postí se za mír, za život. Půst je prostředkem a znamením angažovanosti pro jejich cíle. Jiní se postí, aby si dokázali, že se dovedou ovládat. Jiní se opět postí ze sociálních důvodů. Chtějí na vlastním těle zakusit ideu „sdílení“. Zříkají se jídla a pití, aby tím pomohli druhým. Další se postí, aby zintenzivnili svou modlitbu a meditaci. A pak je mnoho těch, kdo se postí pro zdraví. Jedí méně, aby zůstali štíhlí, nebo podstupují postní kúry, aby se zbavili chorob, proti nimž je tradiční medicína takřka bezmocná.

OZNAMENÍ

Biskupství litoměřické od 1.3.2016 zaměstnalo pana Františka Šedivce jako pastoračního asistenta ve farnosti Lovosice. Znamená to, že nadále bude vykonávat kostelnickou službu a jiné práce v naší farnosti.